

Věc C-504/04

Agrarproduktion Staebelow GmbH

v.

Landrat des Landkreises Bad Doberan

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce,
podaná Verwaltungsgericht Schwerin)

„Veterinární předpisy – Prevence, tlumení a eradikace některých přenosných
spongiformních encefalopatií – Usmrcení kohort dle narození – Přiměřenost“

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. ledna 2006 I - 681

Shrnutí rozsudku

- 1. Právo Společenství – Zásady – Proporcionalita – Dosah*
- 2. Právo Společenství – Zásady – Proporcionalita – Akty orgánů*

1. Zásada proporcionality, jež je jednou z obecných právních zásad Společenství, vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům. Tudíž, v rámci přijetí právní úpravy týkající se ochrany veřejného zdraví, zákonodárce Společenství musí plně zohlednit, kromě hlavního cíle, dotčené zájmy a zejména vlastnické právo, jakož i požadavky pro zajištění dobrých životních podmínek zvířat.

(viz body 35, 37)

2. Platnost aktu Společenství vzhledem k zásadě proporcionality nezávisí na zpětném posouzení týkajícím se stupně jeho účinnosti. Pokud má zákonodárce

Společenství posoudit budoucí účinky právní úpravy, která má být přijata, i když její účinky nemohou být s přesností předvídaný, může být jeho posouzení přezkoumáno pouze tehdy, pokud se jeví jako zjevně nesprávné vzhledem ke skutečnostem, o kterých věděl v okamžiku přijetí dotčené právní úpravy. V rámci přijetí právní úpravy týkající se ochrany veřejného zdraví musí být tedy připuštěno, že pokud existuje nejistota ohledně existence nebo dosahu rizik pro zdraví osob, mohou orgány při uplatnění zásady obezřetnosti a preventivní akce přijmout ochranná opatření, aniž by musely čekat na úplné prokázání existence a závažnosti těchto rizik. Naopak, pokud nové skutečnosti pozměňují vnímání rizika nebo ukazují, že se tomuto riziku lze vyhnout méně omezujícími opatřeními, než která již existují, přísluší orgánům a zejména Komisi, která má právo iniciativy, dbát na přizpůsobení právní úpravy novým údajům.

(viz body 38–40)